

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

Žalobce

JUDr. XX, nar. XX
bytem X

proti
žalovanému

Česká advokátní komora
se sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1
zastoupena Mgr. Petrou Vráblikovou,
advokátkou se sídlem v Letech, Karlštejská 518

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. K 49/2016,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje XX

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím kárného senátu České advokátní komory pod č. j. K 49/2016 ze dne 9. 12. 2016, které bylo potvrzeno odvolacím senátem České advokátní komory dne 4. 8. 2017, bylo žalobci uděleno napomenutí za porušení ustanovení § 16 odst. 2 zákona o advokacii, § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. odst. 1 etického kodexu a ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) a c) zákona o advokacii, kterého se dopustil tím, že

ačkoliv od roku 2009 nejméně do 16. 12. 2014 poskytoval právní služby společnosti P. s.r.o. a v rámci poskytování právních služeb se účastnil obchodních jednání týkajících se obchodních aktivit společnosti P s.r.o., jejích investičních záměrů i fiskální politiky jako je využívání úvěrů, žádostí o dotace a do jisté míry i finanční toky uvnitř společnosti, čímž získal řadu informací o této společnosti, o jejích plánech do budoucna, mimo jiné i o plánování investic na rozšíření výroby a s tím spojené stavby v kat. úz. Ch., a poté co společnost P. s.r.o. dne 3. 10. 2014 uzavřela smlouvu o dílo na dodávku stavebních prací se společností T. s.r.o. a poté, co po zahájení prací došlo ke sporu zájmů mezi jeho klientem společností P. s.r.o. a společností T. s.r.o., dne 1. 11. 2014 přijal zmocnění společnosti T. s.r.o. k jejímu zastupování ve všech jejích právních věcech, a poté, co dne 16. 12. 2014 společnost P. s.r.o. odstoupila od smlouvy o dílo ze dne 3. 10. 2014, v zastoupení společnosti T. s.r.o. jako žalobce podal k Městskému soudu v Brně žalobu proti společnosti P. s.r.o. jako žalovanému o určení neplatnosti a nedůvodnosti odstoupení od uvedené smlouvy o dílo, o níž je vedeno řízení u tohoto soudu pod čj. 35 C 15/2015, přičemž jeho zastoupení společnosti T. s.r.o. v tomto sporu trvá doposud, tedy

- *při výkonu advokacie nejednal čestně a svědomitě,*
- *při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržoval pravidla profesionální etiky ukládající mu*
 - o *povinnost poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu*
- *neodmítl poskytování právních služeb, jestliže*
 - o *v téže věci nebo ve věci související již poskytl právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá*
 - o *by informace, kterou má o jiném klientovi nebo o bývalém klientovi, mohla toho, kdo o poskytnutí služeb žádá, neoprávněně zvýhodnit.*

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce vyslovuje nesouhlas s tímto rozhodnutím a touto žalobou navrhuje jeho přezkoumání ve správním soudnictví ve smyslu zákona č. 150/2002 Sb. Žalobce je přesvědčen, že kolize zájmů zastoupených nikdy nenastala. Žalobce vytýkanou kolizi zájmů vyhodnocoval a v okamžiku, kdy k ní mohlo dojít, vypověděl jednomu z klientů plnou moc. Žalobce se dále domnívá, že z procesního hlediska mělo být řízení zastaveno, když P., spol. s r. o. vzala svoji stížnost zpět a uvedla, že se nijak necítí poškozena jednáním žalobce, čímž v podstatě potvrdila tvrzení žalobce o tom, že se nejednalo o kolizi zájmů zástupce a zastoupených, tedy to, že se skutek vůbec nestal. Toto také potvrzuje přesvědčení žalobce, že v rámci zastupování správně vyhodnocoval kolizi zájmů klientů a

podání stížnosti bylo toliko nátlakovým prostředkem. Žalobce se domnívá, že celá situace byla kárným senátem ČAK vyhodnocena nesprávně a že žalobce neporušil žádné z ustanovení jak zákona o advokacii, tak etického kodexu a navrhuje, aby napadené kárné rozhodnutí bylo zrušeno.

3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Dále uvedl, že kárné řízení není ovládáno dispoziční zásadou, je zahajováno z úřední povinnosti (ex officio) na základě podané kárné žaloby a stěžovatel není jeho účastníkem. Je-li kárné řízení zahájeno, lze je zastavit pouze v kárném řádu [Vyhláška ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), ve znění pozdějších předpisů, § 11] vymezených případech, mezi něž však zpětvzetí stížnosti, na jejímž základě zahájil kárný žalobce prošetření postupu advokáta, v němž bylo posléze kárným senátem shledáno kárné provinění, nepatří. Žalovaný tak nemohl zpětvzetí stížnosti zohlednit jinak, než učinil odvolací kárný senát ve své úvaze v předposledním odstavci odůvodnění na str. 3 rozhodnutí ze dne 4. srpna 2017 sp. zn. K-49/2016.
4. Co se týče žalobcem uváděným skutkovým zjištěním, žalovaná ve vztahu k hodnocení těchto skutečností (skutková zjištění ostatně žalobce žalobou nijak nezpochybňuje) nemůže než odkázat na odůvodnění jak žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 4. 8. 2017, tak především na kárné rozhodnutí ze dne 9. 12. 2016, kdy kárný senát ve svém velmi podrobně odůvodněném rozhodnutí poukazuje především na nezpochybnitelnou skutečnost, že žalobce po určitou dobu zastupoval dvě společnosti, kdy se účastnil navázání jejich vzájemného vztahu, dopodrobna situaci obou společností (právní, faktickou, finanční) znal a byl přítomen i vzniku situace, která posléze vyvrcholila soudním sporem, v němž převzal zastoupení vůči jedné z nich, přičemž společnost, jíž plnou moc vypověděl a vůči níž zastoupení převzal (společnost P. s. r. o.), od chvíle, kdy jí seznámil se společností, v jejímž zastupování setrval a posléze vůči svému původnímu klientovi jednal (společnost T. s. r. o.), nemohla vědět, že v případě vzniku rozporů mezi jejich zájmy se žalobce postaví na stranu druhou. Žalovaná v této souvislosti poukázala i na konstantní výklad ust. § 19 odst. 1 zákona o advokacii v rozhodování Nejvyššího správního soudu, z nějž mimo jiné vyplývá, že ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, předchází již jen potenciálnímu střetu zájmů, který by mohl sám o sobě znehodnotit vztah důvěry mezi advokátem a jeho klientem. Pro jeho porušení je tedy nerozhodné, zda při poskytnutí právních služeb dvěma subjektům s vzájemně rozpornými zájmy reálně došlo ke zvýhodnění jednoho nebo druhého subjektu, či nikoliv - viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2012 sp. zn. 6 Ads 30/2012. Odvolací kárný senát pak řádně přezkoumal prvoinstanční rozhodnutí kárného senátu a shledal řádným jak posouzení skutkového stavu věci, tak i právní hodnocení tohoto stavu. Jak kárný senát, tak odvolací kárný senát svá rozhodnutí řádně a v souladu se zákonem odůvodnily.

III.

Posouzení žaloby

5. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o věci samé bez jednání, a to vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný dali s takovým postupem souhlas.

7. Žalobce podal do prvostupňového rozhodnutí odvolání, jehož obsahem bylo: „Jsem informován o tom, že dne 22. 6. 2017 byl doručen ČAK dokument, kterým byly vzaty zpět dvě stížnosti vůči mé osobě. Tyto stížnosti se v podstatě týkaly jednoho skutku. Jak jsem uváděl u jednání kárného senátu, stížnost podaná proti mně byla součástí šikanózního postupu stěžovatele, jak ostatně vyplývá i z kárného spisu. Mezi stranami sporu, kterého se nátlak stěžovatel týkal, došlo k dohodě o narovnání, když se stěžovatel zavázal uhradit jistou sumu s tím, že strany ukončí všechna řízení v této věci vedená. Součástí dohod bylo i zpětvzetí stížností proti mé osobě. Je faktem, že zpětvzetí stížnosti bylo doručeno ČAK ještě před doručením kárného rozhodnutí. S ohledem na tuto skutečnost se domnívám, že mělo dojít k zastavení kárného řízení. Navrhuji tedy, aby napadené kárné rozhodnutí bylo zrušeno a řízení v této věci zastaveno.“
8. Dle ust. § 11 odst. 1 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), ve znění pozdějších předpisů, kárný senát kárné řízení zastaví
- a) z důvodů uvedených v § 9 nebo § 10;
 - b) byla-li kárná žaloba podána opožděně;
 - c) neodstranil-li kárný žalobce vady kárné žaloby ve lhůtě určené podle § 7 odst. 2 a v kárném řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat;
 - d) byl-li kárně obviněný vyškrtnut ze seznamu advokátů nebo seznamu advokátních koncipientů; to neplatí v případech vyškrtnutí podle § 7b odst. 1 písm. g), § 8 odst. 1 písm. d) a § 37 odst. 4 písm. b) zákona;
 - e) byl-li kárně obviněný za skutek, který je předmětem kárné žaloby, postižen v jiném řízení, lze-li takový postih z hlediska účelu kárného řízení považovat za dostatečný;
 - f) je-li předmětem kárné žaloby skutek uvedený v § 62 odst. 2 zákona a kárná žaloba byla podána ministrem spravedlnosti;
 - g) po uplynutí lhůty podle § 12 odst. 1 písm. a) a b).
- Dle odst. 2 téhož ustanovení, kárný senát může kárné řízení zastavit, je-li kárné opatření, k němuž může kárné řízení vést, zcela bez významu oproti kárnému opatření, které může být kárně obviněnému uloženo v jiném kárném řízení, které je proti tomuto kárně obviněnému již vedeno.
9. Soud má s ohledem na shora uvedené za to, že první žalobní námitka směřující do procesního postupu žalované je nedůvodná. Kárné řízení nemohlo být zastaveno z důvodu, že stížnost byla vzata zpět, jelikož tento důvod není uveden v ust. § 11 advokátního řádu.
10. Dle odst. 1 písm. a) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii ve znění do 31. 8. 2017, (dále jen „zákon o advokacii“) je advokát povinen poskytnutí právních služeb odmítnout, jestliže v téže věci nebo ve věci související již poskytl právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, a/nebo by informace, kterou má o jiném klientovi nebo o bývalém klientovi, mohla toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, neoprávněně zvyšhodnit,
11. Co se týče druhé žalobní námítky, kterou žalobce namítá, že ke kolizi zájmů těchto dvou společností v době, kdy je zastupoval, nedošlo, soud uvádí, že ani tato námitka není důvodná. Soud předně uvádí, že žalobce tuto námitku nevznnesl ve svém odvolání a žalovaná se tak v žalobou napadeném rozhodnutí těmito otázkami nemusela zabývat. Žalobce pouze v odvolání uvedl, že zpětvzetí těchto stížností potvrzuje jím namítané šikanózní jednání stěžovatele, zároveň nikterak prvostupňové rozhodnutí nenapadl.

12. Soud se nicméně v tomto ohledu zcela ztotožňuje jak se závěry žalovaného, tak se závěry rozhodnutí prvostupňového kárného orgánu. Soud má za to, že kárná komise vyhodnotila věc jak po skutkové stránce, tak po právní stránce zcela správně a není tedy důvod rozhodnutí žalovaného rušit. V řízení v podstatě nebylo sporu, o tom, že žalobce zastupoval společnost P. s. r. o., již od roku 2009. Následně převzal zastoupení společnosti T. s. r. o. dne 1. 11. 2014, a to ve všech věcech a zejména ve věci, v níž s oběma stranami smlouvy o dílo uzavřené dne 3. 10. 2014 v této věci již jednal, tj. v době, kdy jeho vztah ke společnosti P. s. r. o., proti které následně vystupoval a dokonce proti ní podal žalobu, stále trval (vypověděl ji až dopisem ze dne 16. 12. 2014). Žalobce sice v žalobě uvádí, že průběžně vyhodnocoval, zda nedošlo ke kolizi zájmů, neuvádí již, kdy dospěl k závěru, že ke kolizi fakticky došlo. V řízení však bylo zjištěno, že žalobce sepsal dne 16. 12. 2014 jménem společnosti P. s. r. o. dopis, kterým tato společnost odstoupila od smlouvy o dílo ze dne 3. 10. 2014, a následně dne 17. 12. 2014 sepsal dopis jménem společnosti T. s. r. o., kterým tato společnost vyslovuje nesouhlas s tímto odstoupením od smlouvy o dílo ze dne 3. 10. 2014. K námitce žalobce, že žalovaná nesprávně tento stav vyhodnotila, jelikož ke kolizi zájmů v průběhu zastupování obou společností nedošlo, soud uvádí, že se shoduje se žalovanou v tom, že zde nemusí jít o faktický konflikt, ale o to, že jsou účastníci nějakého právního vztahu v postavení, kdy jejich zájmy nejsou ve shodě a k faktickému konfliktu by tak mohlo dojít (ve skutečnosti k tomu ani dojít nemusí). Již při jednáních o smlouvě o dílo uzavřené dne 3. 10. 2014 bylo přece zcela jasné, že zájmy těchto dvou stran nejsou ve shodě – v zájmu investora je co nejlevněji a co nejkvalitněji postavit stavbu a v zájmu stavební firmy je postavit s co nejmenšími náklady a obdržet co možná nejvyšší cenu za dílo. Soud rovněž souhlasí se závěrem žalovaného opřeného o rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2012, sp. zn. 6 Ads 30/2012-47, ve kterém je uvedené: *„Zákon o advokacii požaduje, aby advokát odmítl již samotné poskytnutí právních služeb, které jsou v rozporu se zájmy jiného klienta. Zákon o advokacii tedy předchází již jen potenciálnímu střetu zájmů, který by mohl sám o sobě znehodnotit vztah důvěry mezi advokátem a jeho klientem.“*, že informace, které měl žalobce k dispozici z dlouhodobého zastupování společnosti P. s. r. o., mohly potencionálně zvýhodnit společnost T. s. r. o. Soud proto sdílí názor komise, že za těchto okolností žalobce neměl vůbec přijímat zastoupení společnosti T. s. r. o. Soud se proto shoduje se závěrem žalovaného, že žalobce tím, že zastoupení této společnosti v dané situaci (jejich možná spolupráce na předmětné stavbě) přijal, porušil kromě jiného 19 odst. 1 písm. a) a c) zákona o advokacii.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

13. Soud ze shora uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
14. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný. Žalovaná sice měla ve věci plný úspěch, soud má s ohledem na povahu činnosti a odbornost žalované za to, že její zastoupení advokátkou nebylo nutné k tomu, aby mohla hájit v tomto řízení účelně své zájmy, a proto jí náklady spočívající v nákladech za toto zastoupení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. února 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu